

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครยะลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษา คือ นักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐบาล ในเขตเทศบาลนครยะลา จำนวน 3 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2549 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 3,897 คน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (Yamane, 1973 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร, 2545 : 195) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยมีสูตรแสดงการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ประชากรทั้งหมดที่ศึกษา (3,897 คน)

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{3,897}{1 + 3,897 (0.05)^2} \\ &= 363 \text{ คน} \end{aligned}$$

คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 363 คน แต่เนื่องจากอาจมีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วนสมบูรณ์จึงกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 และเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาศึกษาเป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มประชากร (Representative) ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดเป็น 500 คน และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยเดินทางไปวิทยาลัยระดับอาชีวศึกษาที่มีอยู่ทั้งหมด 3 แห่ง ในเขตเทศบาลนครยะลา เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการวิทยาลัย ในการขอข้อมูลจำนวนห้องเรียนจำนวนนักเรียนของแต่ละชั้นปี และทะเบียนรายชื่อนักเรียนทั้งหมด

ขั้นที่ 2 ทำการเลือกตัวอย่างตามขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ ดังนี้

2.1 จำแนกนักเรียนตามชั้นปีและวิทยาลัย

2.2 เทียบสัดส่วนนักเรียนของแต่ละวิทยาลัย แยกตามชั้นปี กับจำนวน

นักเรียนทั้งหมด

2.3 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวิทยาลัยแยกตามชั้น ดังแสดงไว้ใน

ตารางที่ 2

2.4 เนื่องจากจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นปีจะมีจำนวนประมาณ 30-50 คน

ดังนั้นในแต่ละชั้นปีจะใช้จำนวนห้องในการเก็บข้อมูลชั้นปีละ 1-3 ห้องเรียน ตามขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อจะได้ขนาดตัวอย่างตามที่กำหนด

ตาราง 2 ขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา แยกตามโรงเรียนและชั้นปี

สถานศึกษา	ชั้นปี	จำนวน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยเทคนิคยะลา	ปวช. 1	650	120
	ปวช. 2	501	66
	ปวช. 3	540	76
	ปวส. 1	592	90
	ปวส. 2	590	90
วิทยาลัยอาชีวศึกษา	ปวช. 1	155	10
	ปวช. 2	111	4
	ปวช. 3	153	5
	ปวส. 1	243	15
	ปวส. 2	271	20

ตาราง 2 ขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา แยกตามโรงเรียนและชั้นปี (ต่อ)

สถานศึกษา	ชั้นปี	จำนวน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยสารพัดช่าง	ปวช. 1	30	1
	ปวช. 2	22	1
	ปวช. 3	27	1
	ปวส. 1	12	1
	ปวส. 2	-	-
รวม		3,897	500

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตเทศบาล นครยะลา แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรสของพ่อ-แม่ ลักษณะที่พักอาศัย และแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษา มีข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ

2. แบบสอบถามปัจจัยทางด้านครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยสร้างเครื่องมือจากการทบทวนเอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

2.1 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว โดยถามเกี่ยวกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว เพื่อประเมินการปฏิบัติตนในครอบครัว มีข้อคำถามจำนวน 17 ข้อ โดยคำถามเป็นการปฏิบัติตนในด้านบวก และการปฏิบัติตนในด้านลบ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับคือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบางครั้ง และไม่ปฏิบัติเลยโดยมีความหมายและเกณฑ์การคิดคะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก คือ

ปฏิบัติเป็นประจำ ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 2 คะแนน

ไม่ปฏิบัติเลย ให้ 1 คะแนน

ข้อความเชิงลบ คือ

ปฏิบัติเป็นประจำ ให้ 1 คะแนน

ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 2 คะแนน

ไม่ปฏิบัติเลย ให้ 3 คะแนน

การแปลผลคะแนน

การพิจารณาระดับการปฏิบัติตนในการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ใช้การแบ่งระดับแบบอิงเกณฑ์ โดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งอยู่ระหว่าง 1-3 คะแนน และแบ่งค่า

คะแนนเฉลี่ยเป็น 3 ระดับโดยคำนวณช่วงคะแนนพิสัย จากสูตร (บุญใจ ศรีสถิตย่นรากร, 2545 : 304-305)

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{3}$$

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{3-1}{3} = 0.67$$

ซึ่งสามารถแปลผลคะแนนการปฏิบัติตนในการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
2.34-3.00	มีการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่เหมาะสมในระดับสูง
1.67-2.33	มีการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่เหมาะสมในระดับปานกลาง
1.00-1.66	มีการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่เหมาะสมในระดับต่ำ

2.2 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว โดยถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพภายในครอบครัวที่นักเรียนอาศัยอยู่ มีจำนวนข้อคำถามจำนวน 16 ข้อ โดยคำถามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับโดยมีความหมายและเกณฑ์การคิดคะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก คือ	ข้อความเชิงลบ คือ
ปฏิบัติเป็นประจำ ให้ 3 คะแนน	ปฏิบัติเป็นประจำ ให้ 1 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 2 คะแนน	ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย ให้ 1 คะแนน	ไม่ปฏิบัติเลย ให้ 3 คะแนน

การแปลผลความหมายโดยรวมของค่าคะแนน การปฏิบัติด้านสัมพันธภาพในครอบครัวใช้หลักการหาค่าสัมบูรณ์ของคะแนน (Absolutely Method) โดยแบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
2.34-3.00	มีการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่เหมาะสมในระดับสูง
1.67-2.33	มีการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่เหมาะสมในระดับปานกลาง
1.00-1.66	มีการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่เหมาะสมในระดับต่ำ

2.3 แบบสอบถามการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว โดยถามเกี่ยวกับการให้ความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเพศ มีจำนวนข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ โดยคำถามทุกข้อเป็นด้านบวก ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับโดยมีความหมายและเกณฑ์การคิดคะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก คือ

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	ให้ 1 คะแนน

การแปลผลความหมายโดยรวมของค่าคะแนน การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว ใช้หลักการหาค่าสัมบูรณ์ของคะแนน (Absolutely Method) โดยแบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
2.34-3.00	มีการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัวดีในระดับสูง
1.67-2.33	มีการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัวดีในระดับปานกลาง
1.00-1.66	มีการอบรมสั่งสอนเรื่องในครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ

3. แบบสอบถามปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม โดยถามเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการใช้สารเสพติด มีจำนวนข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับโดยมีเกณฑ์การคิดคะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก คือ

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	ให้ 1 คะแนน

การแปลผลความหมายโดยรวมของค่าคะแนนปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ใช้หลักการหาค่าสัมบูรณ์ของคะแนน (Absolutely Method) โดยแบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
2.34-3.00	ปฏิบัติในระดับมาก
1.67-2.33	ปฏิบัติในระดับปานกลาง
1.00-1.66	ปฏิบัติในระดับน้อย

4. แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือจากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขตเทศบาลนครยะลา ประกอบด้วยข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศตามลักษณะการปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ โดยคำถามข้อ 1-3 เป็นแบบเลือกตอบ คือ ปฏิบัติ และไม่ปฏิบัติ และข้อ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ลักษณะเชิงเส้นตรง ระหว่างตัวแปรอิสระ ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปกับตัวแปรตาม 1 ตัว โดยตัวแปรอิสระและตัวแปรตามต้องมีการวัดไม่ต่ำกว่าช่วงสเกล (Interval Scale) ถ้าตัวแปรอิสระวัดเป็นนามสเกล (Nominal Scale) หรือ (Ordinal Scale) ให้เปลี่ยนเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) มีค่า 0 กับ 1 ค่าตัวแปรที่สนใจมีค่าเท่ากับ 1 และค่าตัวแปรที่ไม่สนใจมีค่าเท่ากับ 0 (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2547 : 183-184) ดังนั้นตัวแปรอิสระที่มีระดับการวัดเป็น นามสเกลและอันดับสเกล ผู้วิจัยได้เปลี่ยนเป็นตัวแปรหุ่นดังนี้

เพศ 1. ชาย 2. หญิง

ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ชาย = 1 หญิง = 0

อายุ 1. อายุ 17 ปี 2. อายุ 18 ปี 3. อายุ 19 ปี 4. อายุ 20 ปี
5. อายุ 21 ปี 6. อายุ 22 ปี 7. อายุ 23 ปี 8. อายุ 24 ปี

ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) อายุ 17-19 ปี = 1 อื่น ๆ = 0

ศาสนา 1. พุทธ 2. อิสลาม 3. คริสต์

ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) อิสลาม = 1 อื่น ๆ = 0

รายได้ต่อเดือน

1. 1-3,000 บาท 2. มากกว่า 3,000 บาท

ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) 1-3,000 บาท = 1 มากกว่า 3,000 บาท = 0

สถานภาพสมรสของบิดา-มารดา

1. สมรสอยู่ด้วยกัน 2. สมรสแยกกันอยู่ 3. หย่าร้าง 4. หม้าย 5. เสียชีวิตทั้งสอง

ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) สมรสอยู่ด้วยกัน = 1 อื่น ๆ = 0

ลักษณะที่พักอาศัย

1. พักที่บ้านกับพ่อและแม่ 2. พักที่บ้านกับพ่อหรือแม่ 3. พักที่บ้านญาติ

4. บ้าน/บ้านเช่ากับแฟนหรือคนรัก 5. บ้านเช่า/หอพัก รวมกับเพื่อน ๆ

6. บ้านเช่า/พักหอพักคนเดียว

ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) พักที่บ้านกับพ่อและแม่ = 1 อื่น ๆ = 0

ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากแหล่งใดมากที่สุด

1. พ่อ/แม่ 2. ญาติ/พี่/น้อง 3. ครู 4. เพื่อน 5. หนังสือเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศ
6. หนังสือทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องเพศ 7. โทรทัศน์/วิดีโอ 8. อินเทอร์เน็ต

ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ได้รับความรู้จากเพื่อน = 1 อื่น ๆ = 0

วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือวิจัย

2. สร้างเครื่องมือวิจัยให้สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. นำเครื่องมือวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เมื่อผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน แล้ว ผู้วิจัย นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนผดุงประชาพาณิชย์การ จำนวน 51 ราย

5. นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในโดยใช้สัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

- 5.1 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว เท่ากับ 0.71
- 5.2 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว เท่ากับ 0.71
- 5.3 แบบสอบถามการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว เท่ากับ 0.81
- 5.4 แบบสอบถามปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 0.81
- 5.5 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยระดับอาชีวศึกษา จำนวน 3 แห่งในเขตเทศบาลนครยะลาเพื่อขอความอนุเคราะห์ที่ข้อมูลจำนวนนักเรียน/รายชื่อนักเรียนและเก็บข้อมูลงานวิจัยพร้อมทั้งให้นักเรียนเข้ารับฟังการบรรยายพิเศษ เรื่อง เพศศึกษาในวัยรุ่น

2. ผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยวิจัยในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยอธิบายถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทดลองใช้แบบสอบถามร่วมกัน ก่อนที่ผู้ช่วยวิจัยจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง และเปิดโอกาสให้ผู้ช่วยวิจัยซักถามสิ่งที่สงสัย เพื่อป้องกันความผิดพลาดระหว่างเก็บข้อมูล

3. หลังจากจัดกิจกรรมบรรยายพิเศษ เรื่อง เพศศึกษาในวัยรุ่นแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามในแต่ละส่วน และสร้างความมั่นใจในการเปิดเผยข้อมูล แก่ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเน้นเรื่องการรักษาข้อมูล เป็นความลับโดยนักเรียนไม่ต้องระบุชื่อตนเอง และชื่อโรงเรียนข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อ นักเรียน แต่อย่างใดทั้งสิ้น หลังจากผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติแล้ว ข้อมูลดังกล่าว จะถูกนำไปทำลายทันที

4. นักเรียนตอบแบบสอบถามได้อย่างอิสระ โดยไม่กำหนดเวลา และไม่มีครู หรือผู้วิจัย อยู่ในห้อง

5. เมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จให้กลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามหย่อนลงในกล่องสำหรับรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองโดยตำแหน่งกล่องใส่แบบสอบถามจัดวาง ไว้บริเวณหลังห้องตรงประตูทางออก

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามกลับ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับด้วยตนเอง เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลใช้สถิติพรรณนาโดยนำเสนอในรูปของตาราง ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ประกอบคำบรรยาย

2. ข้อมูลปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมนำเสนอในรูปของตาราง ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์ในภาพรวมเป็นรายปัจจัย และรายด้าน ประกอบคำบรรยาย

3. ข้อมูลพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนำเสนอในรูปของตาราง ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ประกอบคำบรรยาย

4. วิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลแบบถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์อำนาจการทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครยะลา นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
2. ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์

อัลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient) (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภรณ์, 2545 : 210)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S t^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าความคงที่ภายใน

n = จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

$S t^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความถี่ (Frequency)

2. ค่าร้อยละ (Percentage)

3. ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\sum x = \frac{\bar{x}}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{N\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N = ค่าจำนวนคนตอบแบบสอบถามทั้งหมด

$\sum fx$ = ผลรวมคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum fx^2$ = ค่าผลรวมสะสมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง